

16/06/2026

Εις τιμήν και μνήμην Μητροπολίτου Μεσσηνίας Μελετίου Σακελλαροπούλου (+17 Ιουνίου 1933)

/ [Γνώμες](#)

**Εις τιμήν και μνήμην Μητροπολίτου Μεσσηνίας
Μελετίου Σακελλαροπούλου (+17 Ιουνίου 1933)**

Αρχιμ. Φιλίππου Χαμαργιά

Πρωτοσυγκέλλου

Ιεράς Μητροπόλεως Μεσσηνίας

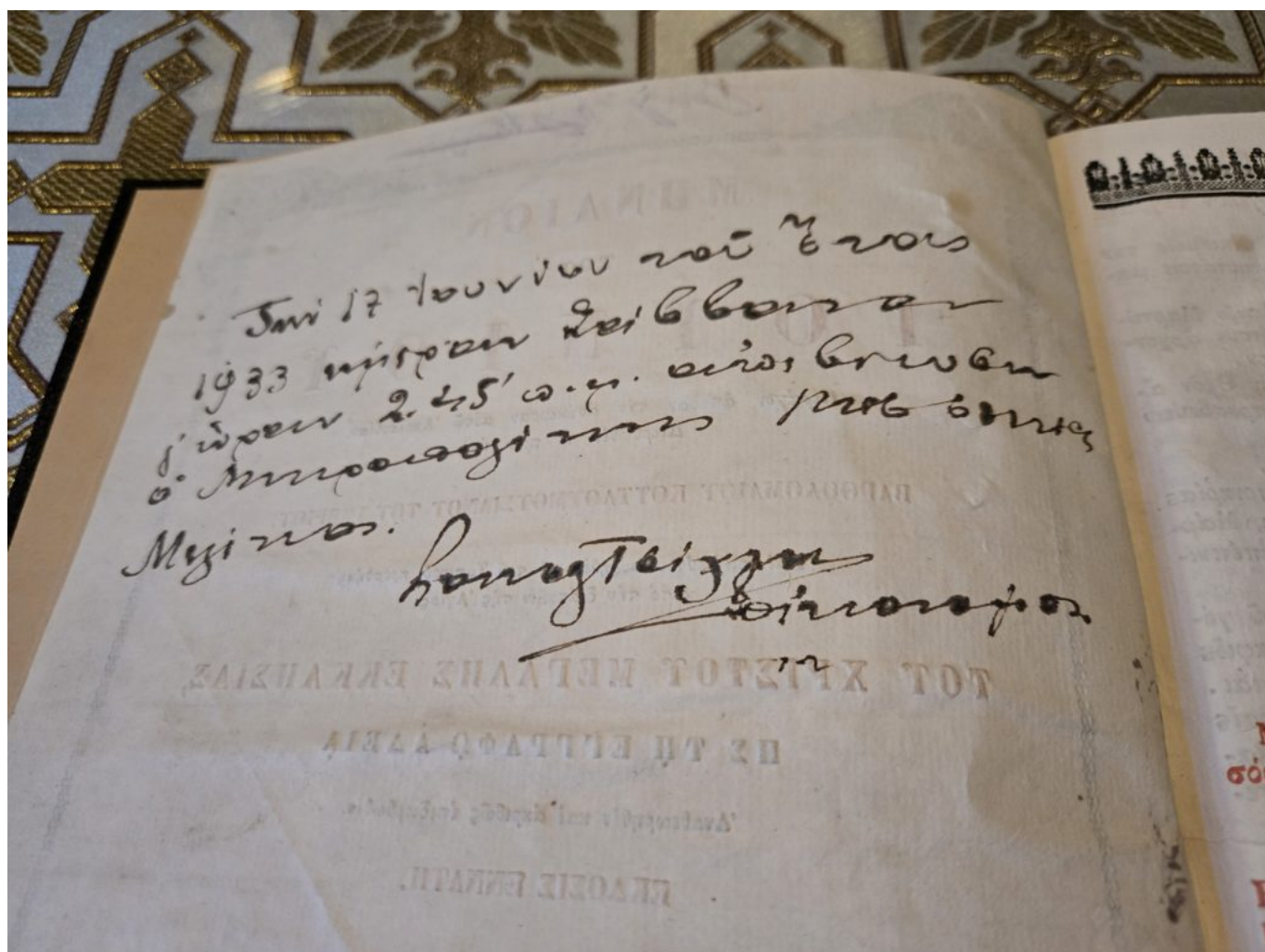
Διαβάζοντας κάποιος παλαιά βιβλία, αρχεία και έγγραφα, βρίσκει σχεδόν πάντα κάτι που του κεντρίζει το ενδιαφέρον. Περιδιαβαίνοντας ένα παλαιό Μηναίο του μηνός Ιουνίου, εκδοθέντος το έτος 1880, εκ του Ελληνικού Τυπογραφείου της Βενετίας “Ο ΦΟΙΝΙΞ”, στις πρώτες σελίδες, διά χειρογράφου αναφοράς και με πένα εποχής, αναγράφεται *“Τήν 17 Ιουνίου τοῦ ἔτους 1933, ἡμέραν Σάββατον & ὥραν 2:45 π.μ. ἀπεβίωσεν ὁ Μητροπολίτης Μεσσηνίας Μελέτιος”* και υπογράφει ο αείμνηστος εφημέριος του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Φλαρίου Καλαμάτας, Οικονόμος Παναγιώτης Τσίχλης (+21-7-1963).

Να λοιπόν που μέσα από μια ιστορική υπενθύμιση τεκμηριώνεται ένα μέρος της Νεώτερης Εκκλησιαστικής Ιστορίας, αφού αδιαμφισβήτητα ο **Μητροπολίτης Μεσσηνίας Μελέτιος** Σακελλαρόπουλος, υπήρξε εκκλησιαστικός άνδρας, διά τον οποίο η Ιστορία παραπέμπει σε χρυσές σελίδες της.

Ο Μητροπολίτης Μεσσηνίας Μελέτιος, κατά κόσμον Μιχαήλ Σακελλαρόπουλος, υιός του Ιερέως Δημητρίου και της Πρεσβυτέρας Αικατερίνης, γεννήθηκε στον Βασσαρά Λακεδαίμονος το έτος 1854. Την 1ην Ιανουαρίου 1878 εκάρη Μοναχός στην Ιερά Μονή Αγίων Τεσσαράκοντα Σπάρτης, ως υπότροφος της οποίας σπούδασε στο Γυμνάσιο Αρρένων Σπάρτης, ενώ διέμενε και στο Μετόχι της Μονής, πλησίον του Επισκοπείου Σπάρτης. Εν συνεχεία φοίτησε, ως υπότροφος πάλι της Ιεράς Μονής Αγίων Τεσσαράκοντα, στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου

Αθηνών από την οποία αποφοίτησε το έτος 1885. Χειροτονήθηκε Διάκονος το έτος 1878 από τον Μητροπολίτη Φωκίδος Δαυίδ, λόγω χηρείας της τότε Αρχιεπισκοπής Σπάρτης, ένεκα του θανάτου του αιδίου Μητροπολίτου Σπάρτης Διονυσίου (Σασανά) και το 1890 Πρεσβύτερος από τον τότε Μητροπολίτη Πατρών και Ηλείας Δαμασκηνό. Υπηρέτησε ως Σχολάρχης στο Αλιβέρι Ευβοίας, στην Σπάρτη και στην Κάρυστο. Από το 1892 ως το 1901 υπηρέτησε ως εφημέριος της Ελληνικής κοινότητας στο Μόναχο, όπου και ίδρυσε το "Ελληνικόν Ταμείον", προς ανακούφιση των πτωχών Ελλήνων και συγγράφει την ιστορία του Ναού και της εκεί Ελληνικής Κοινότητος, με το μνημειώδες έργο του "Die Griechische (Salvator) Kirche in München" Μόναχο 1898. Το 1901 επέστρεψε στην Ελλάδα και διορίστηκε Α' Γραμματεύς της Ιεράς Συνόδου.

Στις 8 Ιουλίου 1904 χειροτονήθηκε Επίσκοπος Μεσσηνίας. Τον Οκτώβριο του 1917 κηρύχθηκε έκπτωτος του θρόνου του ως συμμετέχων στο κατά του Βενιζέλου "ανάθεμα". Επανήλθε όμως τον Νοέμβριο του 1920. Εργάστηκε στην Μεσσηνία αποδοτικά. Ίδρυσε την Λαϊκή Βιβλιοθήκη, την Σχολή Αναλφαβήτων και οργάνωσε λαϊκά συσσίτια. Ανασυγκρότησε το "Αλεξανδράκειο" Νοσοκομείο - Γηροκομείο και το Σανατόριο "Προφήτης Ηλίας", ενώ το έτος 1929 αγόρασε ιδίους εξόδοις κτήριο, το οποίο μέχρι τότε ανήκε στην Εθνική Τράπεζα, μετατρέποντας το σε Μητροπολιτικό Οίκο. Επίσης ανήγειρε στο Μανιάκι και στον τόπο θυσίας του Ήρωα

Παπαφλέσσα, ναΐσκο, τιμώμενο επ' ονόματι της Αναστάσεως του Χριστού και εντός αυτού συγκέντρωσε τα οστά των πεσόντων ηρώων της ιστορικής Μάχης του Μανιακίου.

Εξέδωσε κανονισμό Ιερατικού Συνδέσμου με σκοπό τη βελτίωση των εκκλησιαστικών πραγμάτων και την περίθαλψη των ενδεών και ανικάνων προς ιεροπραξία εφημερίων. Γνώστης του Κανονικού Δικαίου της Ορθοδόξου Εκκλησίας συνέγραψε τα παρακάτω βιβλία: 1. *Εκκλησιαστικόν Δίκαιον της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας*, εν Αθήναις 1898. 2. *Ο βίος του Ιησού Χριστού*, εν Αθήναις 1902. 3. *Η Ιερά Μονή των Αγίων Τεσσαράκοντα εν Λακεδαίμονα*, εν Αθήναις 1921. 4. *Λόγοι και Διδαχαί*, εν Αθήναις 1929, 5. *Η Ανάστασις του Ιησού Χριστού. Η αλήθεια και η σπουδαιότης αυτής*, μετφρ. εκ του γαλλικού, εν Αθήναις 1890.

Ως Μητροπολίτης Μεσσηνίας χειροτόνησε εκλεκτούς κληρικούς, μεταξύ των οποίων διακρίνονται οι Αρχιμανδρίτες Ιεζεκιήλ Στρούμπος (μετά ταύτα Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων) και Ιωήλ Γιαννακόπουλος, καθώς και οι προσφάτως αναγραφέντες στο Αγιολόγιο της Εκκλησίας μας, Όσιος Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης (Κορκολιάκος) και Άγιος Χρυσόστομος (Παπασαραντόπουλος) ο Ιεράποστολος της Αφρικής.

Εκοιμήθη, μετά από εξάμηνο ασθενείας, την 17ην Ιουνίου 1933 και ενταφιάστηκε στο Δημοτικό Κοιμητήριο Καλαμάτας, πλησίον του Ιερού Βήματος του Κοιμητηριακού Ναού, όπου αναπαύεται μέχρι και σήμερα.

Πηγές:

1. **ΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ**
2. **ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ**
3. **Μητροπ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων Ιεζεκιήλ, ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ, Βόλος 1947**
4. **Μητροπ. Μεσσηνίας Χρυσοστόμου Θέμελη, Η ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ, Αθήναι 2003**
5. **Επισκόπου Ελαίας Θεοδωρήτου, ΜΕΛΕΤΙΑΣ ΗΤΟΙ, Αθήναι 2013**